

тогава сръдоточна твърдина на Българина. Тамъ Василий искалъ да налѣти наздраво на българско то царство, та захваналъ голѣмий пътъ, който води прѣзъ планина та. Освѣнъ това той мислилъ да прѣсѣче пътътъ на Самуилова та войска откамъ сѣверна та частъ на Българина въ Тракиа и Македониа, та се укрѣпилъ съ станъ подъ Сръдецъ, и искалъ да подкачи оттамъ да обетъпа градътъ, въ който имало българска войска, която го бранила юнашки. Сръдецъ е въ едно голѣмо околчесто поле, обиколено отсѣкъдѣ съ планина. По таа планина Самуилъ билъ разредилъ войска та си. Той не доближавалъ до византийци ти, и не се биналъ на отворено, а налиталъ отъ планина та. Той искалъ живъ да улови Василиа, та отъ всички ти страни обетъпалъ. Двадесетъ дни се протакала обетъпа та; всичко за византийци ти отивало злѣ: водаче ти неразбирали да редетъ войска та, та изгубили сръдце. Ти поднесли до градътъ обетъпни сѣчива, нъ неразбирали да ги употрѣбаватъ, та българети имъ ги призели и ги изгорили. Между това храна та на византийци ти зела да се довършова, та Василий най-сетнѣ се върналъ. Кога прѣминовалъ прѣзъ Траяново устие, българети го причакали на едно мѣсто, и налѣтѣли на него съ страшенъ викъ: избили много грѣци, и призели царский сѣнекъ съ всички ти царски работи и сѣкровиште то. Южно то устие (момино) било захванато отъ византийска войска, та затова Самуилъ не можилъ оттамъ да загради пътътъ на Василиа; инакъ всичка та византийска войска штѣла да загине. Колкото византийска войска останала, оттървала се съ бѣгане прѣзъ планина та, отдѣто имъ очи видѣли; а българети ги гонили до Пловдивъ.

Слѣдъ таа побѣда, която се прочула много, Самуилъ свободно вече призималъ византийски градове и области. Осем години Василий не помислилъ да излѣзе срешта Самуила, а войска та много се наплашила отъ Сръдческии бой, та прѣстанала и да го слуша.

Въ тиа осем години (981 — 989) Самуилъ станалъ цѣлъ ступанинъ на всичкии Старопланинскии полуостровъ отъ Дунавъ и отъ Адриатическо море до стѣни ти на Цариградъ. Само Дръетъ на сѣверъ и Солунъ на югъ били оште въ рѣцѣ ти на византийци ти.

Основа и сръда на Самуилова та държава била горна Македониа, и сега оште населена съ чисти българе. Главна та столицина на Самуила била въ *Охрида*, стара Юстиниана; а вто-